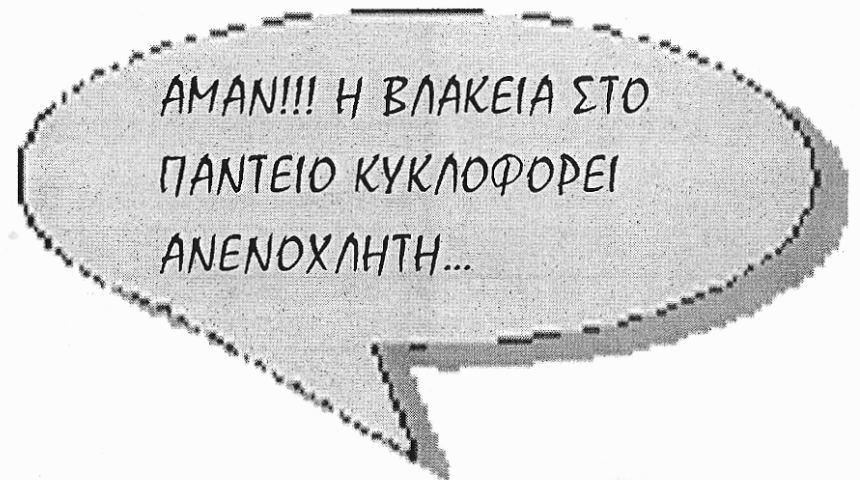

AS HARD... #1 AS REALITY?

γενάρης 2009

Ο αντίκτυπος που είχε η ενέργειά μας δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός. Αποτελεί έκφραση των απόψεων και των κλιμακούμενων δράσεων κάποιων από εμάς που τα τελευταία τρία χρόνια στρέφονταν με κάποια συνέπεια και σταθερότητα ενάντια στο θεσμό του πανεπιστημίου· της προσπάθειάς μας να αντιληφθούμε και να ξεσκεπάσουμε τους μύθους που τον στηρίζουν καθώς και το ρόλο που αυτός ο θεσμός εξυπηρετεί στον δυτικό καπιταλισμό και στην ελληνική κοινωνία στις μέρες μας ειδικότερα. Ενδεικτικό του γεγονότος είναι ότι η αντίδρασή μας υπήρξε άμεση και στηρίχτηκε σε ένα ήδη κατακτημένο υπόβαθρο ταράζοντας τα στάσιμα νερά της σκέψης που έχουν αρχίσει να βρωμάνε τόσο στις αίθουσες και τα αμφιθέατρα, όσο και στον πεζόδρομο του παντείου. Ακόμα και όταν έπειτα από καμία βδομάδα κάποιοι αναγκάστηκαν να ακολουθήσουν με αφίσα (ΕΑΑΚ), αναλώθηκαν στη γνωστή επιχειρηματολογία της αριστεράς για το πώς η εν λόγω καθηγήτρια βρισκόμενη στις τηλεοπτικές της εμφανίσεις δεν έχει χρόνο να ανταποκριθεί στις εκπαιδευτικές τις υποχρεώσεις! (Καλλίτερα θα λέγαμε εμείς!). Οι υπόλοιποι ούτε που ασχολήθηκαν καθώς δεν βρήκαν ανάλογο τρόπο να παντρέψουν το γεγονός με το γνωστό αριστερό λαϊκισμό τους. Δεν περιμένουμε κάτι διαφορετικό από όσους οπορτουνιστικά και με ύφος μεταξύ Ξανθόπουλου και Καίλα χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για το «δημόσιο – δωρεάν» χαρακτήρα του πανεπιστημίου αδιαφορώντας για το ίδιο το περιεχόμενο των σπουδών και το ρόλο τους στον κοινωνικό – ταξικό ανταγωνισμό.

το υπόβαθρο

Ήταν στο ξεκίνημα της...«καινούργιας» φοιτητικής χρονιάς που τίποτα δεν έδειχνε πως θα ήταν διαφορετική από κάθε άλλη, όταν εκδόθηκε και κολλήθηκε αυτή (και όχι μόνο αυτή) η αφίσα. Ενώ λοιπόν το πολυδιαφημιζόμενο φοιτητικό κίνημα άφησε τις καρτέρες του στις καφετέριες για να επιδοθεί στη μάχη όλων εναντίον όλων της εξεταστικής, επιστρέφοντας στην κανονικότητα της πανεπιστημιακής του ρουτίνας μέχρι την επόμενη φορά, κάποιοι συνεχίσαμε τη δράση μας ενάντια στις συμβάσεις του ρόλου του φοιτητή και του πανεπιστημίου.

Αυτή μας η επιλογή δεν ήρθε ουρανοκατέβαστα, ήταν αποτέλεσμα συνειδητής επιλογής και συνέπειας. Συνείδησης πως δεν έχουμε τίποτα κοινό, με όσους αγωνίζονται για την αναβάθμιση των πτυχίων τους προκειμένου να εκμεταλλεύονται τους από κάτω τους. Συνείδησης ότι όπως αυτοί έτσι και εμείς έχουμε διαλέξει πλευρά και αυτή είναι η αντίθετη με τους φοιτητάντερ κάθε απόχρωσης (βλ. «ασυμφωνία», τελευταίο διπλό τεύχος 4 και 5). Συνείδησης ότι ο εχθρός μας κάθεται και στα διπλανά έδρανα και επιθυμεί (άσχετα αν μπορεί ή όχι) να γίνει το αυριανό μας αφεντικό.

ΜΕΤΑΣΕΙΣΜΙΚΕΣ

ΔΟΝΗΣΕΙΣ

στο πάντειο

το γεγονός

Κατά την αρχή της περασμένης «σχολικής χρονιάς» κυκλοφόρησε μια αφίσα απ' το αντιεξουσιαστικό στέκι παντείου. Αφορμή οι ασύστολες μπουρδολογίες της καθηγήτριας ψυχολογίας στο πάντειο Λίζας Βάρβογλη, τις οποίες ξεστόμισε όντας τακτική πανελίστρια σε εκπομπή της Δρούζα. Οι ανεκδιήγητες βλακείες της για...αδίστακτες μετανάστριες που εκμεταλλεύονται τα...αδύναμα ντόπια σερνικά αφεντικά τους ήταν ακόμη μια ευκαιρία που κάποιοι δεν αφήσαμε να πάει χαμένη. Η γραφική βιολογική επιχειρώντας να κάνει το μαύρο άσπρο (κάτι σύνηθες για την εξουσιαστική προπαγάνδα), «ξέχασε» πως βρισκόμαστε σε μια καπιταλιστική - πατριαρχική κοινωνία. Η αντιστροφή της πραγματικότητας που επιχειρεί να παρουσιάσει η επιστήμη κάθε στιγμή, ήταν εύκολο να φανερωθεί για μια στιγμή. Δε χρειαζόταν παρά μια αφίσα για να ξεσκεπάσει την απάτη μιας στιγμής που όμως κρατάει αιώνια.

το αποτέλεσμα

Το αποτέλεσμα ήταν άμεσο. Ολόκληρος ο θεσμός του πανεπιστημίου είχε προσβληθεί, είχε χάσει την αξιοπιστία του. Αλήθεια τι κύρος μπορούσε να έχει όταν μέχρι προσφάτως διακεκριμένη επιστήμονας με πολυτεείς σπουδές στο εξωτερικό, εμφανίζεται ως πανελίστρια σε εκπομπή τύπου reality; (Όχι ότι πείραξαν οι κατά τα άλλα επιστημονικές της απόψεις). Η αντίδραση ήταν άμεση και είχε τρία σκέλη: ένα βραχυπρόθεσμο, ένα μεσοπρόθεσμο και ένα μακροπρόθεσμο. Α) Ως δια μαγείας, μια βδομάδα μετά την αφισοκόλληση στη σχολή, η Λίζα σταμάτησε να εμφανίζεται στην εκπομπή. Τι κρίμα να λήξει έτσι άδοξα μια τέτοια καριέρα! Β) Η κ. Βάρβογλη φέτος δεν αποτελεί μέλος του διδακτικού προσωπικού στο πάντειο, κοινώς...πήρε πούλο. Το πανεπιστήμιο επιχειρώντας να διαφυλάξει τη σοβαροφάνεια και την επιστημονική του ακεραιότητα έδρασε αναλόγως. Τι τύχη, ίσως τώρα το αστέρι της να λάμπει ξανά στο γυαλί! Γ) Το πάντειο, απαλλαγμένο από ένα τόσο εξόφθαλο γεγονός που οδηγούσε σε αμφισβήτηση του κύρους και της αυθεντίας του μπορεί πλέον να συνεχίσει το έργο του ανενόχλητο. Έτσι νομίζουν...

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Όσο για το πανεπιστήμιο ένα έχουμε να πούμε. Έχει ανάγκη τη βλακεία σε επιστήμη. Γιατί, μήπως επιστημονικές δεν ήταν οι βλακείες της Βάρβογλη; Ή μήπως δεν ήταν απόρροια ενός επιστημονικότατου προσανατολισμού που όμως βλέπει μόνο άτομα ή αφηρημένες διαπροσωπικές και όχι κοινωνικές σχέσεις σε ένα συγκεκριμένο κάθε φορά ιστορικοκοινωνικό πλαίσιο; Κι όμως οι απόψεις της Βάρβογλη στην εκπομπή δεν είναι τίποτα μπροστά στο ρόλο του πανεπιστημίου που μεσώ ερευνών και ινστιτούτων και με συγκεκριμένα μαθήματα συμβάλλει στη διαμόρφωση των ζωών μας σύμφωνα με τις επιταγές της κυριαρχίας. Απ' την εντατικοποίηση της εργασίας (βιομηχανική ψυχολογία) στις πεζές περιπολίες (Φαρσεδάκης), απ' τη χάραξη της εξωτερικής πολιτικής στη διαχείριση των μεταναστών, απ' τη διαμεσολάβηση της ανθρώπινης επικοινωνίας («κοινωνικές» επιστήμες) και την προπαγάνδα (ΜΜΕ – υπουργείο τύπου) στην ποινικοποίηση και των έλεγχο συμπεριφορών, το πανεπιστήμιο είναι παρόν. Και όλα αυτά με την επίφαση της «ουδετερότητας» και του επιστημονισμού. Αλλά το είπαμε, όταν η βλακεία βγάλει δόντια γίνεται επικίνδυνη. Θα μένει όμως αναπάντητη;

Όχι όσο υπάρχουν πολιτικά υποκείμενα που θα σταθούν στο ύψος των περιστάσεων που θα έχουν την ψυχραιμία να δουν και να κρίνουν τις καταστάσεις που θα έχουν σχέδιο, συνέπεια, συνέχεια και επιμονή και δεν θα γίνονται υποχείρια σε σχέδια και επιθυμίες άλλων που θα αναγνωρίζουν τον εαυτό τους στις δικές τους κινήσεις στη διάρκεια της ιστορίας που θα έχουν το περιθώριο και την ωριμότητα να κατανοήσουν το παρελθόν με σκοπό να καταλάβουν το παρόν και να σχεδιάσουν το μέλλον. Γιατί όπως έχει ειπωθεί: «Οι αντιστάσεις κάποιες φορές οργανώνονται. Και τότε κάνουν επίθεση...». Μέχρι τότε...

*

*

*

Το "As Hard As Reality?" είναι μια πρωτοβουλία από το Αντιεξουσιαστικό Στέκι Πατείου. Σκοπός του είναι η απόπειρα κατακόησης του ρόλου του φοιτητή και του πανεπιστημίου, πέρα από τις μυστικοποιήσεις και τους φειχισμούς με τους οποίους αυτοί είναι ενδεδιμένοι, με σκοπό το ξεπέρασμά τους. Και όλα αυτά χωρίς να διεκδικούμε δάφνες υπερεπαναστατικότητας η ιδεολογικής «καθαρότητας», αναλογιζόμενοι ότι ως ένα βαθμό εμπεριέχουμε και εμείς αυτούς τους ρόλους. Σε κάθε περίπτωση πάντως θεωρούμε πως η πραγματικότητα είναι πιο σκληρή απ' την κριτική που της ασκούμε. Για επικοινωνία, κουβέρτα και κριτική θα τα βρείτε στο αντιεξουσιαστικό στέκι, αλλιώς θα σας βρει αυτό στους διαδρόμους της σχολής.

Ταυτόχρονα με αυτή την αφίσσα κυκλοφόρησε και μια δεύτερη η οποία βγήκε από την εμπειρία των «φοιτητικών» και τώρα είναι πιο επίκαιρη παρά ποτέ. Έθιγε την παρουσία των μπάτσων φοιτητών στο πάντειο και στις σχολές. Αλήθεια πόσο ενιαίο είναι πια αυτό το... περίφημο φοιτητικό σώμα; Πόσο κοινά είναι τα συμφέροντά του. Μόκο πάλι από τους θιασώτες του «φοιτητικού κορμού». Αλλά ας κάτσουν κάποιιοι να μιλάνε στις συνελεύσεις με τους συναδέλφους τους, τους μπάτσους... Όσο για εμάς σύντροφοι, δεν θέλουμε να είμαστε συνάδελφοι με κανέναν τους.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΛΑΚΕΪΑ

ΣΥΝΑΝΤΗ ΤΗΝ
ΠΑΡΑΘΗΚΑΚΗ ΑΦΑΝΤΟΥΣΙΑ

Η κυρία ΒΑΡΒΟΓΛΗ,
καθηγήτρια ψυχολογίας
στο Πάντειο
Παρθενόφει ελεύθερη
και επικίνδυνη.
Και σαν νά μην
έφτανε αυτό
συναντά την
κυρία Δρούζα
σε εκπομπές τύπου
«οι ξένες μας κλέβουν
τους άντρες και τους
εκμεταλλεύονται»
και την επιβεβαιώνει.

Αποκρύπτοντας βέβαια,
πως πρόκειται
για γυναίκες σε μια
πατριарχική κοινωνία
όπου το γυναικείο σώμα
αντιμετωπίζεται σαν
σεξουαλικό αντικείμενο
προς χρήση.

Αποκρύπτοντας επίσης,
πως πρόκειται για
μετανάστριες σε μια
καπιταλιστική κοινωνία
όπου οι μεταναστές
αντιμετωπίζονται
ως φτηνά εργαλεία προς
χρήση για τις ανάγκες
των ντόπιων αφεντικών.

Παρουσιάζοντας έτσι με
επιστημονική τεκμηρίωση
ένα αντεστραμμένο είδωλο
της πραγματικότητας που
αποδεικνύει περύτερα ότι

η ΒΛΑΚΕΪΑ
είναι θεωρακίζουσα
πανεπιστήμια γέννησι
επικίνδυνα

αντιεξουσιαστικό στέκι παντείου

είσαι μιάσος, θες καριέρα, είσαι δυο φορές ΧΟΛΈρα

Και ενώ κάποιοι χρίζονται υπερασπιστές του ασύλου...
**μιάσσοι, παιτιζίδες, αμφελίτες,
μπράβοι βουλευτιών** και άλλοι
επαγγελματίες ρουφιάνοι

φροπούν στο Πάντε

Και όχι μόνο...

Είναι κοινό μυστικό πως αρκετοί απ' αυτούς που αποτελούν το στρατιωτικό και αστυνομικό βραχίονα του κράτους φοιτούν στα ελληνικά πανεπιστήμια προκειμένου να διασφαλίσουν μεγαλύτερους μισθούς και επαγγελματική ανέλιξη (δες καριέρα) στον τομέα τους. Και αυτό, τη στιγμή που το πανεπιστήμιο στρέφει τους φοιτητές σε εφαρμογές που σχετίζονται με τον κοινωνικό έλεγχο και την καταστολή (εγκληματολογία, βιομηχανική - οργανωτική ψυχολογία, διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού).

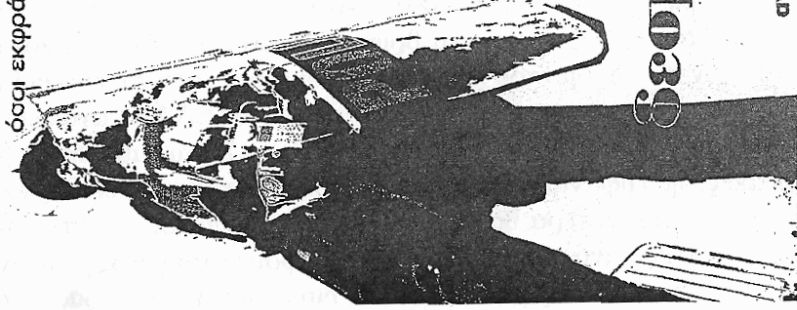
Παρ' όλα αυτά, οι κοντόφθαλμοι φοιτητοπατέρες εξακολουθούν να «αγωνίζονται» για τα κοινά συμφέροντα των φοιτητών, τα πτυχία και την καριέρα.

-Αλήθεια, ποια κοινά συμφέροντα μπορεί να έχουμε με όσους θέλουν να πάρουν ένα πτυχίο έχοντας σκοπό να γίνουν αφεντικά μας αύριο;

-Αλήθεια, ποια κοινά συμφέροντα μπορεί να έχουμε με τους μπάτσους; Για κάποιους μπορεί να είναι «παιδιά του λαού», αλλά για εμάς είναι ο εχθρός σε μια ήδη υπάρχουσα εποχή πολέμου.

Και ευτυχώς δεν είμαστε μόνοι όσοι δε θέλουμε να γίνουμε ούτε αφεντικά, ούτε μπάτσοι - όσοι αρνούμαστε το υπάρχο

όσαι ακραρίζουμε συλλογικά τις αρνήσεις μας στο πανεπιστήμιο και όσο συγκροτούμε τις ζωές μας γύρω απ' αυτές με υπευθυνότητα μακριά από ατομικισμούς ομορτουρισμούς και λαϊκισμούς

**γιατί οια
διπλάνα έδρανα
δεν κάθονται μόνο
τα αυριανά μας
αφεντικά
αλλά και
οι ιωρινοί μας
δουλοφύλακες**

αντιεξουσιαστικό στέκι παντείου